

SZUNYOGH PÁL

Negyvenkettedik októbered kiszerved...

M. K.-nak

Kivénhedt igavonó szügyéig felmagzik a muhar
a betakarítás ostorcsapásai lassan varasodnak
ezüstcsengős csikóéveit megfojtja perje, tarack.
Cefrébe való már a gyümölcs: körte, barack
rozsdás patkók fél-ellipsziséen kering el a föld a naptól
erjedne még a fény, de már fogja
hirtelen alkony-hordó feszes abroncsa.

Negyvenkettedik októbered kiszerved szántón, parlagon
erdőszélen felrobbant pöfetegek repeszétől
galagonya vércseppek az avaron.
És maradtak vértavak alázat mozdulatlan
zászlóvasaló szellő ügetett macskakövön, betonon...
ájuláson túli ütések negyvenkét évét számolom.

Az olvashatatlan sírfeliratokat ellepi a muhar
halottak-napi gyertyák katyusa tüzére leengedi
békefenntartó helikoptereit a juhar.

Csak mi maradunk talpig ősz-fegyverben
kezünkben köd-kardok, dér-dárdák, szél-szigonyok
szemellenzős éjszakán érintésem gyeplőit szaggatod.
Szemöldököd félkörén egy percre visszakanyarodik a nyár,
de érzem már bőrödön a talajmenti fagyot...